

obecnej sytuacji finansowanie świadczeń zdrowotnych w domach pomocy społecznej jest niewystarczające i domy pomocy społecznej w celu zapewnienia mieszkańcom wysokiej jakości opieki pielęgniarstwa i opiekuńczej zatrudniają m.in. opiekunów medycznych i pielęgniarki. Stanowi to tak de facto podwójne finansowanie świadczeń zdrowotnych przez mieszkańców DPS raz w składce ubezpieczenia zdrowotnego i drugi raz w kosztach utrzymania w DPS (wynagrodzenia opiekunów medycznych, pielęgniarek wchodzi w koszty utrzymania). W chwili obecnej domy pomocy społecznej znajdują się w sytuacji kryzysowej, gdyż wielu pracowników chcąc pokryć rosnące koszty życia zastanawia się lub już podjęło decyzję o zmianie pracy.

My pracownicy domu pomocy społecznej chcielibyśmy podkreślić, że w okresie pandemii Covid-19 wykazaliśmy się poświęceniem dla naszych mieszkańców. Pracowaliśmy w stałym zagrożeniu życia i zdrowia. Wielu pracowników zostało przymusowo zamkniętych w placówce, gdzie z narażeniem własnego zdrowia i życia opiekowali się mieszkańcami. Mimo tej dramatycznej sytuacji z perspektywy czasu pracownicy nie wyobrażają sobie, aby mogli naszych mieszkańców pozostawić samych. Bodajże tylko pracownicy DPS-ów byli zamykani na terenie DPS do odbywania kwarantanny lub izolacji, pracownicy DPS-u nie słyszeli o takich przypadkach w innych placówkach w tym placówkach medycznych. Pracownicy DPS czują się marginalizowani i niedocenieni na tle pracowników placówek ochrony zdrowia. Praca w domach pomocy społecznej jest dziś wyjątkowym wyzwaniem. Zapewnienie bezpieczeństwa i opieki podopiecznym wiąże się z poświęceniem i ryzykiem, za które pracownicy DPS chcieliby być godziwie wynagradzani.

Zdajemy sobie sprawę, że wynagrodzenie pracowników zatrudnionych w domach pomocy regulują przepisy ustawy o pracownikach samorządowych i finansowanie tych wynagrodzeń to rola samorządów. Podwyższanie wynagrodzeń w jednych domach, w których samorząd jest bardziej zasobny spowoduje wysoki wzrost kosztów utrzymania. Już dziś domy pomocy społecznej konkurują pomiędzy sobą kosztami utrzymania mieszkańca i ośrodki pomocy wybierają tańsze domy o niższym koszcie. Zatem domy o wysokim koszcie utrzymania narażone będą na brak skierowań mieszkańców, co doprowadzi do kryzysu w opiece całodobowej i wzbudzi wielkie niezadowolenie w społeczeństwie a szczególnie wśród mieszkańców i ich rodzin oraz pracowników. Wyłącznie rozwiązanie systemowe, jakie proponujemy umożliwi potraktowanie wszystkich domów pomocy jednakowo.

z poważaniem

oraz pracownicy zgodnie z załączonym wykazem